

підготовленість абітурієнтів щодо художньої грамотності під час вступу до художньо-графічних факультетів педагогічних ВНЗ; низький рівень самосвідомості студента і несформованість вольових характеристик; низька активність у реалізації цільових проектів і програм згідно із завданнями розвитку регіональної освіти. Загальна професійна підготовка майбутнього художника-педагога повинна здійснюватися за такими критеріями: оволодіння основами художньої майстерності, сучасними педагогічними технологіями, вміння аналізувати процес педагогічної дії, застосування пріоритетів розвивальної та навчальної функцій образотворчого мистецтва. У процесі розроблення нових освітніх технологій, стратегій, впровадження стандартів у художньо-педагогічну освіту мають враховуватися досягнення вітчизняної вищої художньої школи та перевірених часом педагогічних традицій. Окремі теоретично обґрунтовані і практично перевірені ідеї минулого знайшли своє втілення в сучасній діяльності вищої школи. До них належать: упровадження тестів на вступних іспитах, запровадження кваліфікаційних іспитів замість дипломної роботи, конкурси вакансій для викладачів, введення диференційованої форми оцінювання успішності, реорганізація навчальної роботи ВНЗ за галузевою ознакою, курси за вибором.

ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ

Пастир І. В.

Ізмаїльський державний гуманітарний університет, Україна

На сучасному етапі цивілізаційного розвитку українського суспільства особливої гостроти й актуальності набуває проблема формування художньо-естетичної культури майбутніх дизайнерів. В підготовці дизайнерів надзвичайно важливим є використання творчих асоціативних проектних методів, як методик вирішення проблем, скерованих на отримання високоякісного результату в професійній діяльності.

Творче проектування майбутнього дизайнера починається з пошуково-дослідницької роботи і завершується реальним практичним результатом, в основу якого закладено ідею даного скерування на вирішення практично та теоретично значимого нового завдання. В творчості дизайнера, при формуванні його фахової компетенції, проектування – це творче осмислення асоціативних зв'язків, утворення об'ємно-просторової структури та форми об'єктів, засноване на продуктивному уявленні, логічності, креативності та багатому досвіді етнопростору. У зв'язку з цим, активуються дослідницькі, проектувальні здібності, розвивається просторово-комбінаторне мислення, важливою складовою якого є діалектична єдність раціонального та художнього, доцільного та естетичного.

Універсальний та багатосторонній характер проектно-діяльності в дизайні надає можливість структурування логічної схеми викладання спеціальних дисциплін, які активують пізнавальні функції студентів, вводять в активну проектно-творчу діяльність, самостійний або узагальнений пошук вирішення проблеми, пов'язаної з постановкою художніх завдань. Отже, вся система підготовки дизайнерів у вищій школі орієнтована на творчу діяльність, особливо в галузі проектування, на вміння передбачати, обґрунтовувати зміни в композиційному формоутворенні, моделюванні систем проектування.

РАЗВИТИЕ КОМПОЗИЦИОННОГО МЫШЛЕНИЯ СТУДЕНТОВ IV КУРСА ХГФ В ПРОЦЕССЕ ОСВОЕНИЯ ЖИВОПИСИ ФИГУРЫ

Пахомова-Власова Н. Г.

Университет Ушинского, Украина

В связи с уменьшением аудиторных занятий по специальным дисциплинам ХГФ и, в то же время, необходимостью усвоения студентами учебной программы предлагается во время занятий по живописи, активизировать освоение знаний, умений и навыков по композиции. Рекомендуется придать академическим постановкам тематическую направленность. Предлагаемая программа применяется мною в течение многих лет и дает положительные результаты в развитии креативных способностей студентов. В качестве практических заданий рекомендуются следующие постановки.

1. «Обнаженная фигура натурщика на нейтральном фоне». Ставятся следующие задачи: сравнение цветовых и тональных отношений; выявление зависимости цвета фигуры от окружения; поиск гармоничного расположения фигуры на холсте. Важно развивать у студентов способность избегать копирования второстепенных элементов постановки и проводить отбор

необходимого. Рекомендуется усиление светотени для художественной выразительности произведения (20 часов).

2. Живописная задача постановки «Полуфигура молодой натурщицы» – использование тёплой гаммы одежды и светлого нейтрального фона. Найти пластику ровно сидящей фигуры. Учесть соотношение прямых и извилистых линий (24 часа).

3. Композиция тематической постановки «Фигура человека на сложном фоне в сочетании с натюрмортом» (28 часов).

4. Композиция «Натурщица со спины на спокойном темном фоне». Задача – выявить на холсте пластику силуэта фигуры в сочетании с геометрически упорядоченными складками драпировок. Выявить цветовую гармонию (24 часа).

Выполнять работы следует в технике масляной живописи на холстах (размер от 100x70).
Общий объем курса – 96 часов.

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН В МАЙСТЕРНІ МОНУМЕНТАЛЬНОГО ЖИВОПИСУ НАОМА (ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ)

Пилипенко І. Я.

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури, Україна

Історія Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури від її заснування у 1917 р. до сьогодні знаходить відображення в спеціальній літературі. Актуальним залишається здійснення ретроспективного аналізу методики викладання профільних дисциплін академічної майстерні монументального живопису, яка за роки існування знала періоди розквіту (1920-ті рр.), утисків і забуття (1935–1965), відродження (з 1965).

В 1917–1935 роках монументальне мистецтво переживало період розквіту, реалізуючи прикладну функцію мистецтва по формуванню матеріально-предметного середовища. В майстернях М. Бойчука, Л. Крамаренка, А. Тарана активно втілювалися нові педагогічні концепції, експериментальні дисципліни, проводилися заняття з кольору, об'єму та простору. Реформи 1920–1930-х рр. стосувалися не тільки зміни назви вузу, але й його структури, спеціалізації, навчальних програм і планів, методики навчання. Реформа 1934 р. змінила систему вітчизняної художньої освіти: централізація навчальних програм з фахових дисциплін, відродження академічної системи навчання, уніфікація методів викладання, навчальних планів. Пріоритетність станкових форм мистецтва зумовила призупинення підготовки спеціалізації «монументальне мистецтво», що відновилося тільки після 1965 р.

Сьогодні кафедра живопису та композиції здійснює підготовку фахівців станкового і монументального живопису за спеціалізацією: художник-живописець і художник-живописець-монументаліст. З 1994 р. професором М. Стороженком створена навчально-творча майстерня монументального живопису і храмової культури, де вивчають техніки фрескового стінопису, мозаїки, вітражу, яєчної темпері, олійного живопису. Сакралізація мистецтва, що вирішується в цій майстерні, співпадає з принциповими методологічними та естетичними засадами школи М. Бойчука. Поєднання національних традицій з новаціями українського мистецтва першої третини ХХ ст., використання академічно-наукової та копіювально-релігійної складових в методиці виховання майстрів-монументалістів може слугувати основною передумовою для створення сучасних моделей художньо-мистецьких реформ, що потребує подальшого дослідження.

ХУДОЖЕСТВЕННО-СТИЛИСТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ АКАДЕМИЧЕСКОЙ ПОСТАНОВКИ ПО ЖИВОПИСУ: АКТУАЛЬНЫЕ ЗАДАНИЯ ДЛЯ СТУДЕНТОВ 4 КУРСА ХГФ

Пономаренко М. В.

Университет Ушинского, Украина

«Теория и практика живописи» является одной из базовых дисциплин для студентов 4 курса ХГФ. На сегодняшний день программа рассчитана на 134 часа аудиторных занятий и направлена на овладение теоретическими знаниями и практическими навыками по академической живописи одетой полу-фигуры (4 постановки) и постановки с обнаженной натурой в полный рост (4 постановки). Сокращение часов, отведенных на данную дисциплину, делает невозможным